

DATO: 18.06.2021

BARNEOPPDRADELSE

Kjære brødre!

Barn er den søteste og mest verdifulle velsignelsen som menneskeheten har fått. Siden det betraktes som husets velsignelse, livets glede, lys for menneskers øyne¹ og pynt for livet på Jorda², bryr vår religion seg om barnet og dets opplæring og oppdragelse. Som foreldre, voksne og endelig også som samfunn er det derfor vårt ansvar og vår plikt å gi en god opplæring og oppdragelse til våre barn, som er det mest verdifulle vi har, betrodd oss av vår Herre og frukten av vår kjærlighetshage. Fordi barna er en nasjons og stats fremtid, og håpet for morgendagene.

Vår kjære profet (fmvh) har gjort oss oppmerksom på foreldrenes rolle i barnets opplæring og oppdragelse ved å si følgende: «Ingen foreldre har gitt mer verdifull gave til barna sine enn en god oppdragelse.»³, og videre: «Å gi barnet et fint navn og en god oppdragelse, er en av foreldres plikter overfor barnet sitt.»⁴

Ærede troende!

«Den som har et barn, vær barnslig med det»⁵ sier profeten vår (fmvh.). Han har hilst på barna som han har møtt,⁶ har tullet med dem, har klemte og kysset sine barnebarn og andre barn.⁷ Disse ordene og praksisene til profeten (fmvh) vår, viser oss at vi aldri må glemme at også barn er personer som har ære og verdighet. Derfor må vold aldri være en del av opplæring og oppdragelse av barn. Feilenes deres må ikke sies rett mot ansiktet deres. Det må aldri brukes ydmykende og hånende ord mot dem.

Kjære brødre!

Hver muslim bør introdusere Allah og Hans sendebud for sine barn, de må lære barna sine religionen Islam og Koranen, trosprinsippene som er grunnlaget for vår religion, tilbedelsene og det som er halal og haram. Han eller hun må lære barna å like menneskene, respektere deres rettigheter, dele, hjelpe samt å være et godhjertet menneske, og vedkommende må gå foran med et godt eksempel når det gjelder dette. I tillegg bør enhver muslim hjelpe og veilede barnet sitt slik at det kan tilegne seg kunster og ferdigheter. En slik oppdragelse som målsetter barnets lykke både i denne verdenen og det hinsidige, ble beskrevet av profeten som «den beste arven»⁸ som foreldrene kommer til å etterlate barna sine.

¹ Furkan, 25/74.

² Kehf, 18/46.

³ Tirmizî, Birr, 33; İbn Hanbel, IV, 77.

⁴ el-Fethu'l-Kebîr, c. 2, sh: 74.

⁵ İbn Mahled el-Attâr, *Aḥbârü's-sıgār*, Rabat 1986, s. 135.

⁶ Buhârî, "Edeb", 81, "İsti'zân", 15.

⁷ Buhârî, "Edeb", 18.

⁸ Tirmizî, "Birr", 33.